ZPĚVNÍQUE

40 PÍSNÍ JAKUBA ČERMÁKA
OPENTLENÝCH AKORDOVÝMI ZNAČKAMI

© Jakub Čermák, 2025
© Knižnice Kodiak, 2025

ISBN 978-80-906861-4-4

Agátko 12
Agitka 14
Ahasvér 16
Anežka 18
Antoníne 20
Bouřka 22
Habibi 26
Hatátitlá 28
Holubí modlitba 30
Hynku 32
Kéž 34
Kocovina 36
Konfety 40
Lament 42
Lorca 44
Malá lesní mše 48
Mazací tramvaje 50
Neboj 52
No pasaran 54
Opasek 58
Paříž 60
Pasáček Souček 64
Pelmeně 64
Podzime 67
Racci 68
Smuténka pro Kaiu 71
Společný jmenovatel 72
Stříbský mlýn 74
Svátek hudby 77
Šapitó 78
Tango 80
Teorie dospělosti 82
Tmou 84
Trnečková zahrada 88
U nás 90
Uspávanka pro Lucinku 94
Vodka 96
Zahradník a Evženie 98
Zajíci 100
Zastávka v čase 102

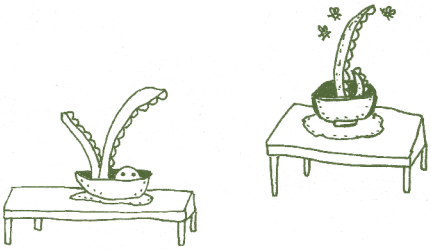

Agátko

C Gm
Oblaka a černí ptáci v křoví

F7maj
Co i když tebe bude ta samota lákat?

Bb7maj
Co i když tebe bude ta samota lákat?

A budeš křičet k luně
Nikdy neodpoví
A budeš nerozumně
jako tvůj táta chvátat
okounět
a zase chvátat
chrámovím hvězd
a pod plastovým plástvovím
v hučících úlech
stavěných z vymknuté vůle
Ale kdo ví
co štěstí čeká na člověka
co štěstí čeká při vší smůle

C

Gm

5 fr
F7maj

5 fr
Bb7maj

G

G6/9#

Ref:

C G $G^{6/9\#}$
Já mám jen přání jediný

$F^{7}maj$ $Bb^{7}maj$
ať se ti vyhnou dějiny…

Agátko, zakrátko bude ti tančit sníh
po bílých vlnitých vlasech
Dva velcí šedí lvi spatří tě z povzdálí
Budeš jim vyprávět
kdo a kdy a jak a proč tě potmě lámal v pase
Snad budeš stařenou, která se ukloní
hoře i mravenci
i stéblům ve věncích
lámaným po tuctech
A svojí úctě se zasměješ
A svůj smích budeš mít v úctě

Ref:

C G $G^{6/9\#}$
Já mám jen přání jediný

Dm $Bb^{7}maj$
ať se ti vyhnou dějiny…

Agitka

F#m / Fdim / Fdim / F#m Fdim 4x
C#m Cdim / A G# 4x

C#m Cdim A G#
Zkusím říct jasné slovo

F#m Fdim D C#
Podklouznout pod osnovou

Fdim
A svoji víru snovou

F#m
kázat jako věc jistou

Fdim
Zkusím být v téhle mlze

C#
laskavým potížistou

C#m Cdim A G#
Pro samé omlouvání

F#m Fdim D C#
neumíme už ani

Fdim
žádat to, co se patří

9 fr
F#m

7 fr
Fdim

4 fr
C#m

2 fr
Cdim

5 fr
A

4 fr
G#

10 fr
D

9 fr
C#

C#
A proto, prosím, na tři…
Raz dva tři a…

F#m Fdim
Vyměňme korektnost za slušnost
a legalitu za to, co je správné

F#m Fdim
a sáčky z igelitu za barevné šátky
Chraňme svobodu před trhem
a jedním vrhem
chraňme trhy před mamonem
A honem lijme
čistou vodu mezi řádky

Jako kouř z cigarety
musíš se protáhnout
mezi svými znavenými rety
hej ty
mezi svými znavenými rety
hej ty
mezi svými znavenými
rty

Nežádám revoluci
Prosím jen, ať se kruci
pořádně drží slovo
a neplatí se za vděk
Ať zákon slouží právu
a právo slouží pravdě

Pravda ať neslouží nikomu
a ruku v ruce s láskou ať nám
vládne
Ať není nikdo nucen
mátořit se na dně

Nebuďme lhostejní
a těšme se navzájem
že nejsme ve všem stejní
Mějme o svět zájem
Jinak se rozpustíme
jako lžíce soli v moři
jinak se stanem dýmem
nad časem, co už teď hoří

Ahasvér

C / Em/H / F / Am/E
F / E / C#dim / Dm

C
Dech, co vítr bere mi
Em/H F Am/E
strhnul v dálce pásy střech
Chvěju se jak theremin
Hluboko se páře šev
Ahasvér se zašklebil
a dřív, než se zkácel, řek:
Tady všude už jsem byl
Tady už jsem ztrácel krev

Ref:

F E
Jsem unavený
C#dim
Ale ještě nesmím
nebo nechci
Dm
domů

12 fr
C

12 fr
Em/H

5 fr
F

5 fr
Am/E

E

3 fr
C#dim

5 fr
Dm

Mění se mi podnebí
Nemění se jen ten řev
který mi zní v podlebí
i když za vše cítím vděk
Ahasvér se zašklebil
a dřív, než se skácel, řek:
Tady všude už jsem byl
Tady už jsem ztrácel krev

Ref:
Jsem unavený
Ale ještě nesmím
nebo nechci
domů

Jsem unavený
Ale ještě nechci
ještě nechci
domů

Anežka

Em / D / Am

Ještě dobré slovo řekni
pak od břehu zprudka odstrč se
a pluj jako bílý leknín
po řece, co vede ze srdce

Spíš než tůní, střez se brodů
v mělčinách je snazší se zadřít
jak tříska
Poznej zblízka sedm svodů
Poslouchej spíš krev než vodu
Krev, která vždy vře i tuhne dřív
Zkoušej vřít

Em / D / C

A až ti bude, Anežko, těžko
nakresli měsíc s podolkem
a nazývej ho pacholkem
že špatně řídí nálady lidí
a že nutí oceány
dělat kliky pod parníky

Em

D

Am

7 fr
Em

10 fr
D

8 fr
C

Ale měj ho ráda
jako se má ráda máma
nebo čokoláda

Em / D / Am

A nikdy neptej se pasáčků racků
jak dlouho vydrží žít jenom z moře
nebo se zaleknou, podvolí času
a mlčky zahalí své ohně kouřem
Vzpomeň si, až tě štěstí vyleká
že není jenom věcí lidí
že je i věcí člověka

Em / D / C

A až ti bude, Anežko, těžko
vyběhni do krajiny
Aspoň vrhat stíny!

Antoníne

G / Hm/F# / Emi / C7maj/E
F / Am C

G
Toníčku, Antoníne

Hm/F#
neper se se svým stínem

Em
Než stíny jak peří drát

C7maj/E
zkus se mít i s nimi rád
a tančit tam, kde příboj
duši jak příbor leští
Buď malou mrštnou rybou
co šplhá vzhůru v dešti

Jestli je člověk chybou
je chybou nejkrásnější
Toníčku, Antoníne
Toníčku, Antoníne

7 fr
G

7 fr
Hm/F#

7 fr
Em

7 fr
C7maj/E

F

Am

C

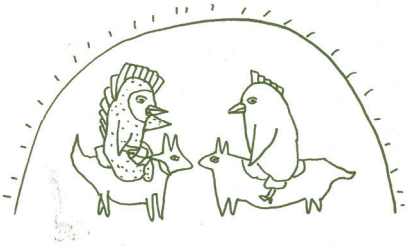

Ref:

F
Někdy déšť svojí
slepeckou holí
Am
narazí na místo
C
co nejvíc bolí…

Vlny prý mořem hýbou
a zem nad slunce větší
pro jedny je pevný bod
pro druhé jen střed v terči

Toníčku, Antoníne
až budeš trochu větší
tolik se neupínej
k tomu, co lze říct řečí

Jestli je člověk chybou
je chybou nejkrásnější…
Toníčku, Antoníne
Toníčku, Antoníne

Ref:

Někdy déšť svojí
slepeckou holí
narazí na místo
co nejvíc bolí

Jestli je člověk chybou
je chybou nejkrásnější

Bouřka

Hm Hsus² Hm Hsus² / Hm Hsus²
Hm Hsus²
C#m / A/C#
G⁶ / C#⁷/F# / F#m

Hm Hsus²
Jestli se hvězdy
Hm Hsus² Hm Hsus²
všechny změní v špačky
Hm Hsus² C#m
a slétnou na zem
A/C#
klovat oči místo třešní

Schovám tvůj pohled
hluboko do svého
budu tě milovat
jak vítr pole před žní

Láska mě trhá
jako čtyři koně v kříži
a každý z nich má
na svém hřbetě křídla

9 fr
Hm

9 fr
Hsus²

9 fr
C#m

9 fr
A/C#

9 fr
G⁶

9 fr
C#⁷/F#

9 fr
F#m

2 fr
Hm

2 fr
F#m

2 fr
D

2 fr
G

2 fr
F#

Ale stejně mně to nedá
abych se víc nepřiblížil
a tobě, abys boky nenadzvedla…

G6 C#7/F#
Kdo ví, kdo ví
F#mi
dva vlci hladoví
G6 C#7/F#
co tahle bouřka vyplaví
co nechá

Hm / F#m / D / G
F# (F#m) / F# (F#m)

G
Snad jsi jen další průtrž
F#
tetovaná blesky
Hm
Těžko ti porozumím
D
dokud budu živý
G
Teď spíš a já u tebe hlídám
F#
jako vlk u soutěsky

Hm
Dýchám na tvou kůži
D
a hrozně se divím

Jestli se hvězdy
všechny změní v špačky
a slétnou na zem
klovat oči místo třešní

Schovám tvůj pohled
hluboko do svého
budu tě milovat
jak vítr pole před žní
G
budu tě milovat
F#
jak vítr pole před žní

G
Kdo ví
F#
Kdo ví
Hm
Kdo ví

Hm / F#m F#m7 / G / F#
Hm 4x

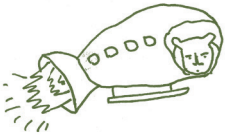

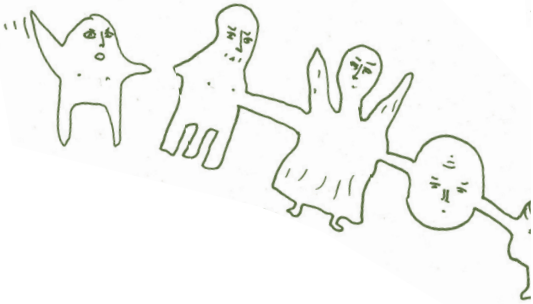

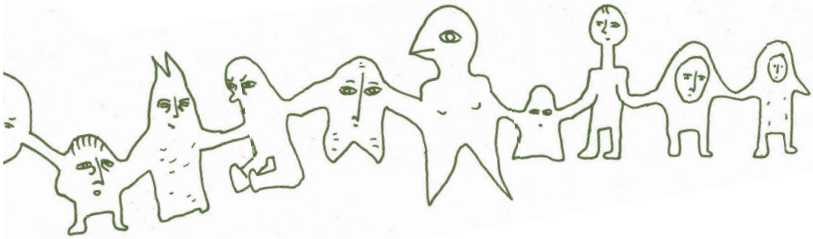

Habibi

Dm C / Dm C / F / F C

Dm C
Láska je zvíře, které tě zvábí

Dm C
do temného lesa
které tě potrhá

F
a pak se ti nevinně

C
schoulí v klíně

Láska je tlustý, těžký hábit
který tě v zimě hřeje
ale v létě se v něm vaříš
metodou sous-vide

Láska je festival pro otrlého diváka
v útulném žižkovském kině
kde se z beden line
ospalý Lou Reed
Láska je ráno odkvetlých máků
a rudých třešní

5 fr
Dm

5 fr
C

5 fr
F

6 fr
Dm#

6 fr
C#

6 fr
F#

po kterých bez rozpaků
šlapká smrt, nahá a bosá
a na vnitřní straně stehen
se jí sráží rosa

Láska je tlustý, ruský román
jen její konec
si nejde přečíst tajně předem
Láska jsou popraskané rty
které nejprv něžně potřeš jedem
a pak je hladově políbíš
Láska je odvaha opakovat
i svoje nejstrašnější chyby

Habibi
Habibi

Dm#
Nad postelí
C#
sto let měli
Dm#
v oprýskaném zlatém rámu
C#
obraz myslivečka
F# C#
a nakrčené kuny

Pod postelí ležela psí dečka
a lavor
pár jízdenek a měsíční
kámen
Po dekády kroutili tak nevě-
řícně hlavou
až měli krky jako vývrtky
a potmě jima otevírali svá
těla
jako lahve španělského vína
A jestli zestárli
nikdo si toho nevšimnul
A jestli umřeli
pořád se drželi za ruce

Láska je umění
Láska je jediné řešení
Láska je dervišský tanec
Láska je tušení, že já je my
a všechno nejlepší se stane

Habibi
Habibi

Hatátitlá

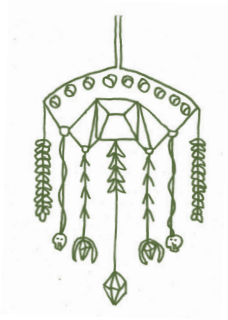

Cm Bb Cm
Skáču z ledu na led

Bb Fm Bb
v rozvodněné řece

Z rozsypaných karet
zkouším sebrat střelce
Havran pořád nepřistál
vrána zatím neodlítla
Sval srdce se pouští v cval
jako vraník Hatátitlá

3 fr
Cm

6 fr
Bb

8 fr
Fm

3 fr
Eb

4 fr
Ab

Ref:

Eb Bb
Všichni staří hrdinové
už jsou v pánu

Fm Bb
Sám jsi si tu zbyl

Co a kdy jsi komu proved
že bys všem ňák odpustil
oči sklopené

Cm Bb Cm Bb Ab Bb
jen sobě ne, ne, ne, ne, ne, ne, ne, ne…

Všechno se tak podobá
šeptá ibišek
Svoboda i poroba
i škrundání v břiše
Luna svažuje se stejně
jako podbřišek
Výdech splašil vrány v hejně
cestou do Pyšel…

Má milá, proč už se zvedáš
vždyť já ještě nepřišel?
Má milá, proč už se zvedáš
vždyť já ještě nepřišel?

Ref:
Všichni staří hrdinové
už jsou v pánu
Sám jsi si tu zbyl
Co a kdy jsi komu proved
že bys všem ňák odpustil
oči sklopené
jen sobě ne, ne, ne, ne, ne, ne, ne, ne…

Na okno až zaklepá
svatý František
na nic se ho nezeptám
jen rozleju tiše
víno, ať má sil
když už tak hezky poprosil

Holubí modlitba

Dm Am/E
Je lehké se hněvat na hněv

C7 Gm/D Am/E
Vinit vánek v množném čísle
Je lehké si svět vyprávět
tak, jak právě otočil se

Uhýbat, kam nedosáhne
rozum, který chce vše vysvléct
Je lehké se hněvat na hněv

F Am/E
Padáme jak sypké zrní

Bb7maj Dm
přes špinavé Boží ruce
Třeba, až si lehnem v zemi
budem teprv v první půlce

Gm C
a zas bude k posouzení

F Am/E
co je a co není správné
Poznáme, že Boží ruce
měly vždycky naše dlaně

5 fr
Dm

5 fr
Am/E

3 fr
C7

3 fr
Gm/D

5 fr
F

5 fr
Bb7maj

3 fr
Gm

3 fr
C

5 fr
Am/E

Hejno ptáků jak modlitba
vznáší se nad nočním Brnem
Plavu městem jako ryba
nevím, kam mě půlnoc strhne
Ráno budu na pochybách
Teď jsem chvíli sypkým zrnem
Hejno ptáků jak modlitba
vznáší se nad nočním Brnem

Gm C
A zas bude k posouzení
F Am/E
co je a co není správné
Poznáme, že Boží ruce
měly vždycky naše dlaně

Hynku

Dm Eb^{7}maj
Ten den budeš stát tváří k hoře

Bb A
a hora si tě bude měřit
zda už kameníš
Nebo, jestli ještě věříš
i po letech nepokoje
na věštění z tvarů
samolepek v prosvícených dveřích
do pokoje

5 fr
Dm

5 fr
Eb^{7}maj

5 fr
Bb

5 fr
A

F

Zda ctíš dál hrany vyvřelin
nebo jen oblé sedliny
a zda, když v srdci vystřelí
neschováš hlavu do hlíny

Papada papada papa
Papada papada papa

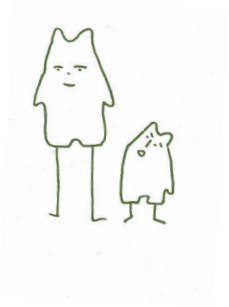

Ref:

F
Ve snu vidím bráchu

A
jak vylézá z peřin

Dm
čelit svému strachu

Bb
u přivřených dveří

Noc je plná zvuků
v těsných panelácích
Podává mi ruku
a já se odvracím…

Dál hledám své prázdné místo
Samota je první z jistot
Která asi bude poslední?

Chtěl bych ještě jednou brečet
jako když zemřel Vinnetou
a z nebe strhnout vinětu
S měsícem na čele
sbírat pro přátele
v prázdných telefonních budkách
prázdné telefonní karty

Ale z řeči je suť
co tíží hruď
a ze slov prach
co sedá na rty

Ten den budeš stát tváří k hoře
a hora si tě bude měřit

Zda ctíš dál hrany vyvřelin
nebo jen oblé sedliny
a zda, když v srdci vystřelí
neschováš hlavu do hlíny

Ten den budeš stát tváří k hoře
a hora si tě bude měřit
zda už kameníš

Kéž

G
Koho poprosit

D Dsus^4 D
ať se moře rozestoupí?

Hm
Ať v něm modré děti

G
zády k nebi neplavou?
Ať těhotné dívky
zas nechodí bosy
zemí stokrát očištěnou
a pořád špinavou

V rudých šatech
podél stěny z drátů
Oči zrudlé těžkou únavou
z myšlenek a chůze
a chůze a myšlenek
a touhy po návratu — není kam
z křiku lidí
jejich svinstev
z ticha hvězd
co bloudí nad hlavou

G

D

Dsus^{4}D

Hm

7 fr
Em

5 fr
A

černým prázdnem
které všecko svírá
jako chladná náruč zemřelé
Kdo že zemřel?
V Evropě snad víra
Na východě strážní andělé

Ref:

Em
Nebylo to včera
Je to dnes

A G
Z hrobu vyje zakopaný pes
K člověku se vrací
utržený stín
A draci
zas hlásají zkratky
a šíří jenom běs
Kéž šlo by to vzít zpátky
Kéž nebylo by dnes
co vždycky jest

Vzdorným mořem
plují smutné lodi
Antikódy šíří zbabělec
Ze starých dob nový čas se rodí
a já cítím bezmoc
bezmoc manžele
který může jenom
vlídným slovem
a svou vlastní pevnou účastí
u porodu svědčit
když bohové
skrze ženu světem zachrastí
A je to stejné, vždycky stejné
jak bylo poprvé
A přesto doufám, že to prvně
přejde bez krve

Ref:
Nebylo to včera
Je to dnes
Z hrobu vyje zakopaný pes
K člověku se vrací
utržený stín
A draci
zas hlásají zkratky
a šíří jenom běs
Kéž šlo by to vzít zpátky
Kéž nebylo by dnes
co vždycky jest

Kocovina

Am
Neboj se, lásko
Dm
tohle není žal
G
To je jen další kocovina
Sotva se člověk z jedný vylízal
už mu zas jiná hlavu snímá

Neboj se, lásko
tohle není žal
To je jen únava strašlivá
z repetic
Děti a dědci, šup do pyžam
A já zas do vlaku do Teplic

Neboj se, lásko
tohle není žal
To je jen kýla uhnaná na srdci
Jak měsíc rozlišit od křížal
když si sám sesychám za pecí?

5 fr
Am

5 fr
Dm

3 fr
G

Neboj se, lásko
tohle není žal
To je jen další kocovina
Ještě nás do mrtě nevyžah
černý stín, který spává při nás

Neboj se, lásko
tohle není žal
To je jen další kocovina

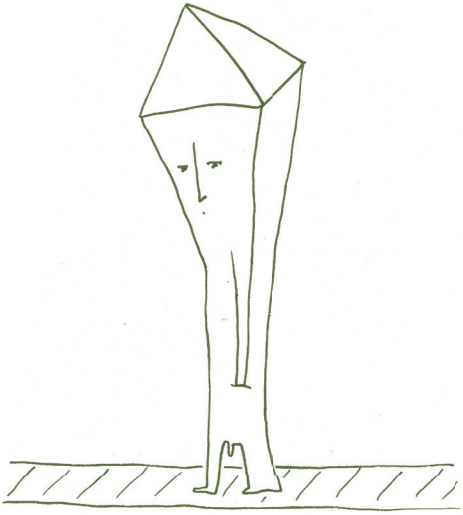

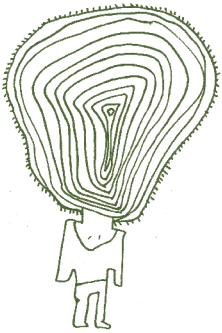

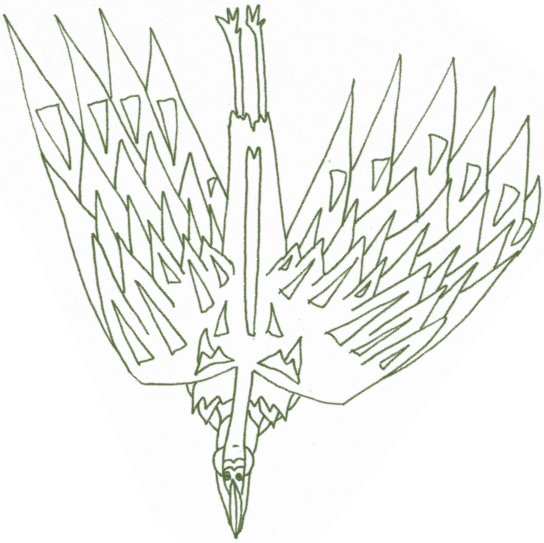

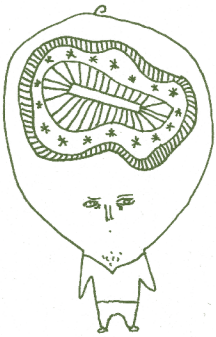

Konfety

Ab Eb
Metáme po sobě slova

Fm Cm
jak konfety
Tají nám na rtech jak sníh
A čím jsou tenčí
tím hůř se vtěsnají do věty
Vsáknou se do řeči
a pak v ní bez kontur
v ozvěnách zní

Bojím se lásky jak svíčka ohně
Můžeš mít ze mě, co chceš
ale nic víc
Bojím se lásky jak svíčka ohně

Fm
Zas proběh býk

Db⁷maj
mou zpuchřelou pamětí

Cm
a z tržných ran jí kape víno

8 fr
Ab

6 fr
Eb

8 fr
Fm

8 fr
Cm

8 fr
Db⁷maj

1 fr
Fm

3 fr
Eb

4 fr
Ab

Co je můj život
než trvalé napětí
mezi nevinou a vinou?

Fm
Jsem napnutý jak sukno
Eb
střech svaté Barbory
Ab
Proč je mi smutno
když dívám se na hory
Kutné i Krušné
jak huť, co mám pod žebry

Měl jsem chuť
— teď už ne —
vylízat se ze brynd
k talíři čistému jako tvář měsíce
Měl jsem chuť
— teď už ne —
teď už jen děsím se…

Bojím se lásky jak svíčka ohně
Můžeš mít ze mě, co chceš
ale nic víc
Bojím se lásky jak svíčka ohně

Ale buď, jak buď
Budu jen
co si sám dovolím
I v děsu těším se
jak vesmír rotuje
a jak si pro sebe skrze nás drmolí
i když mu kape ze rtů jed

Bojím se lásky jak svíčka ohně
Bojím se lásky jak svíčka ohně

Lament

Dm
Ještě pár let budem pást net

F
a ptát se na heslo na wifi

Bb
až si ani nevšimneme
že jsme se tu vyvinuli

C
v samý jedničky a nuly
v samý ostře sypaný
ale otřepaný riffy
Při zvláštním závodu
na vrcholy statistik a hor
vrážíme do sebe slova jak cepíny
Presumpce viny se rozmáhá jak mor

5 fr
Dm

F

Bb

3 fr
C

Ref:

Dm
Tohle je lament
za všechno, co chceme
ale neděláme

F
Tohle není žaloba
ale žalozpěv

Bb
Když se doba láme
hudba je obdoba

C
dobře fungujících střev

Kdejaký žvást
se stává rčením
A čas
strávený diskuzemi
brousí pravdu tak
že se hodí
chuděra
jen ku házení
Pravda sekera
Pravda 2.0
Pravda žabka
která skáče, dokud neutone
pod dalším článkem
jako pod pontonem
Zkusím se pro ni potopit
Tolik jsem ještě pochopil
že slova jsou nádherná
ale změnu dělá čin
A jestli dole nestačím
vezmu sám sebe na ramena
Třeba mi někdo z nebe
podá ruku
nebo to budeš zrovna ty
Přišel jsem na svět nahatý
a nahý se chci i vytratit
Jestli je život školou
chci s něhou
věřit pudům
a za heslo mít ještě chvíli budu
Komenského
Schola ludus

Ref:
Tohle je lament
za všechno, co chceme
ale neděláme
Tohle není žaloba
ale žalozpěv
Když se doba láme
hudba je obdoba
dobře fungujících střev

Nikdo z nás neví
co se stane
ale každý z nás si volí
kde a za čím si chce stát
Tohle je lament
i chvalozpěv
za každou dobrou vůli
Tohle je chvalozpěv
i lament
za svět, co čeká na restart

Tohle je lament

Lorca

Dm
Noc je v srpnu

C
jako láva

Bb A
pomalá a hrozně horká

Výstřel přetnul

noci kravál

Do noci se zřítil Lorca

Kam ho neseš, popelavá?

Kam ho neseš, pope…

A Bb C Bb A Bb C Bb A
laj la laj la laj

Dm F⁷maj
Smutný oči

Dm F⁷maj
černý holky

Bb
Co si počít

F⁷maj C
když na žmolky

5 fr
Dm

8 fr
C

6 fr
Bb

5 fr
A

8 fr
F⁷maj

5 fr
Dm

3 fr
Cm

6 fr
Eb⁷maj

4 fr
Ab

kůže noci rozdírá se
a těžko je věřit kráse

Cm Eb⁷maj Cm Eb⁷maj
Psi se plazí mezi stíny
Ab Eb⁷maj Bb
jak ráda bych vzlétla s nimi
ale ve tmě, v ostružiní
dnes dějiny vodí vrazi
a já musím zpřehýbat se
hrubě smát se
a třást zadkem
i když moje srdce vratké
tak lehounce převrhá se
Pod oči si popel noci
roztírám do modrých kruhů
Cizí ruce pak na bocích
vážu si jak černou stuhu

Smutný oči
černý holky
Co si počít
když nevolky
na představu uvykáš si
že je život první zločin
a že vůbec není krásy

Noc je v srpnu
jako láva
pomalá a hrozně horká
Výstřel přetnul
noci kravál
Do noci se zřítil Lorca
Kam ho neseš, popelavá?
Kam nás neseš, popelavá?

Smutný oči
černý holky
Co si počít
když nevolky
někdo noci
odevzdává
vlastní život
ještě horký
Kam ho neseš, popelavá?
Kam nás neseš, popelavá?
A Bb C Bb A Bb C Bb A
laj la laj la laj

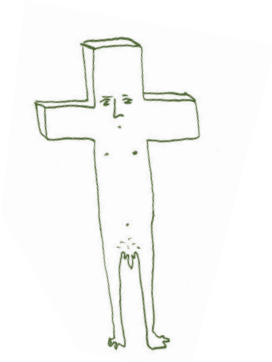

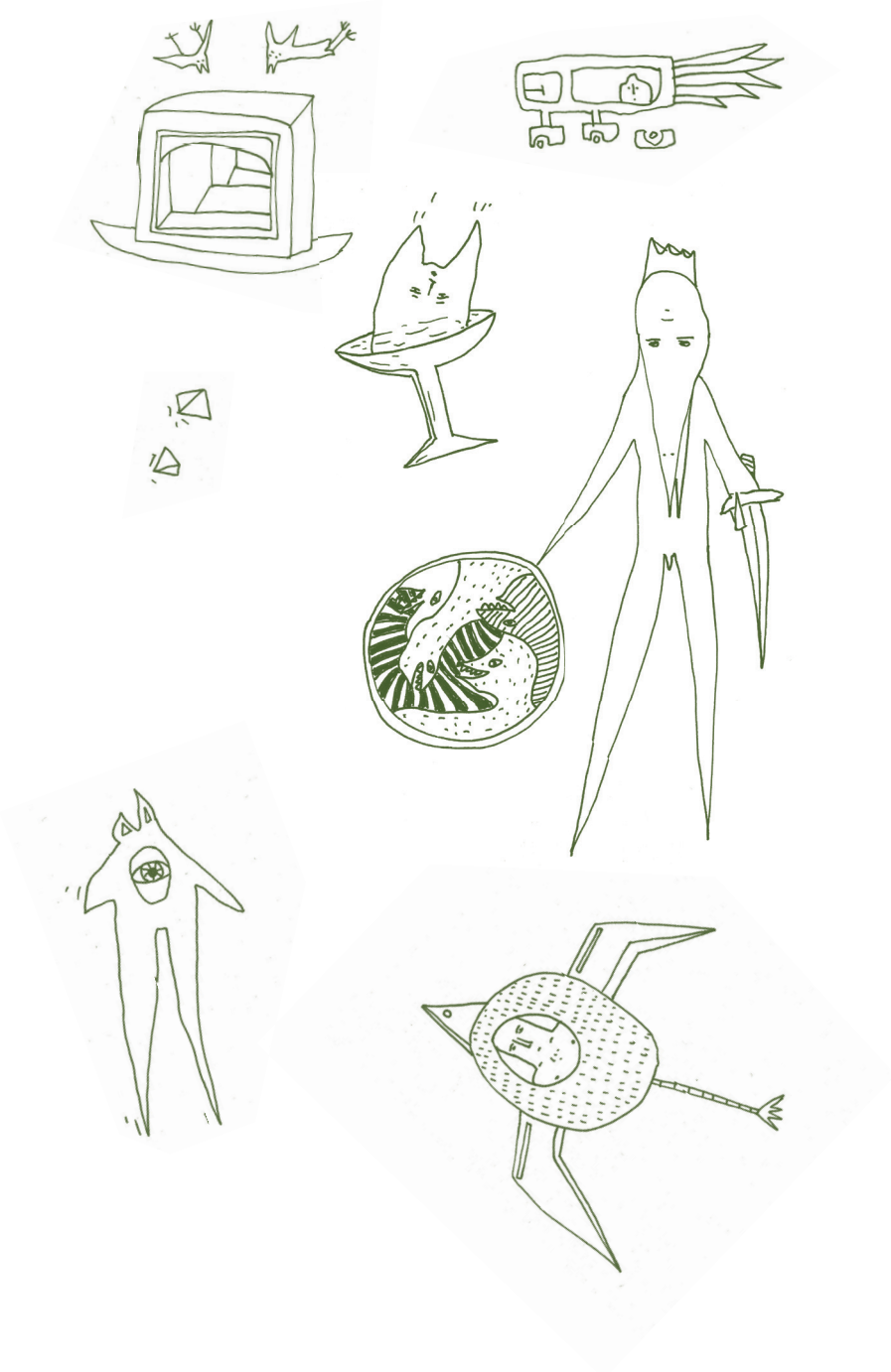

Malá lesní mše

G#m
Sloužíme malou lesní mši

F#
pro zástup pavouků a mšic

C#m
ať světlo stíny zaplaší

F#
Dědičná vina je jen glitch

Měsíc ti šíji poprášil
Choulíš se ke mně blíž a blíž
Dubové listí — ploutve ryb
Vteřiny slasti — věky chyb

F#m
Sousedka podá ti med

E
Její syn vaří perník

A
tak trochu sklopí oči

G#m
Tenhleten báječný svět

4 fr
G#m

2 fr
F#

4 fr
C#m

2 fr
F#m

4 fr
E

5 fr
A

6 fr
F#

7 fr
H

7 fr
Hm

7 fr
Em

F#
že prý je podplacený
H
Hraje se bez rozhodčích
Hm
Rozhodnout proto musíš ty
A
A rubáš kýmsi ušitý
Em
z temné tmy bílým stehem hvězd
A
na vlastních zádech pevně nést

A když je tíha největší
a z očí drolí se myrha
dej sloužit malou lesní mši
ať dechem hebkne modlitba

za syny, co se nevrací
za prodejce pika i zloděje kol
za cestu, která nemá cíl
za všechnu bolest off record
za matky, které odpouští
i viny, které nelze snést
za těžký rubáš černé tmy
prošitý bílým stehem hvězd

Opři se, teď jsi v bezpečí
Odpočiň s hlavou na klíně
Zítra se v srnku proměníš
a zmizíš v nízké smrčině

Dám sloužit malou lesní mši
pro zástup pavouků a mšic
ať světlo stíny zaplaší

Za syny, co se nevrací
za prodejce pika i zloděje kol
za cestu, která nemá cíl
za všechnu bolest off record
za matky, které odpouští
i viny, které nelze snést
za těžký rubáš černé tmy
prošitý bílým stehem hvězd

sloužíme malou lesní mši

Mazací tramvaje

Hm Hm^{9} Hm A
S životem tančí za ruku

Em Em^{6} Em G Em^{6} Em
Co chceš víc vědět o smrti?
Sekera sklouzne po suku
a rozetne ho vzápětí
S životem tančí za ruku
Co chceš víc vědět o smrti?

Hm G
Vítr víří prach

Bbm Gb
Po nebi šine se slunce
Ab
Lidé mu mávají
Ebm Bbm
jako mazací tramvaji

Málo si přejí
a moc pro to dělají
Chtěl bys jim nabídnout své ruce
Ale v okrajích
už bortí se a planou
Je to moc pěkné
neminout se
Už jenom pro tu možnost říct si
že sbohem
je nejstarší z nashledanou

Vítr víří prach

Hm A
S životem tančí za ruku
Em G
Co chceš víc vědět o smrti?
S životem tančí za ruku
Co chceš víc vědět o smrti?

Vítr víří prach

7 fr
Hm

7 fr
Hm⁹

9 fr
A

7 fr
Em

7 fr
Em⁶

7 fr
G

6 fr
Bbm

6 fr
Gb

8 fr
Ab

6 fr
Ebm

Neboj

Em
Bortí se ledovec
G
i chrám svatého Víta
D C
a divně hřmí
Jdou černí poslové
a dav je znovu vítá
když chrastí do tmy
kostmi lichých tajemství

Ale neboj, po noci vždy svítá
Neboj

Někdy se moc zúží
hrdla dnů
a čas temně duní
jak zmučené uhlí ve trafu
Ale neobsáhneš růži
jen pravými úhly
a duši nevměstnáš do grafů

Takže neboj, po noci vždy svítá

7 fr
Em

7 fr
G

10 fr
D

8 fr
C

Neboj

Mohl bys dokola psům
co střeží stáda tvých myšlenek
vyprávět o kolapsu
světa, co vsadil na venek
Raději však obrať tvář k lesu
a stádo nechej klidně se pást
křič jako moře při útesu
tanči jak řeka, když protrhne hráz

A neboj

Nejde-li řetězy přetrhat,
alespoň jimi chrasti
Křič, aby průměr nezvítězil
To podstatné děje se na pomezí
To podstatné děje se nad propastí
V tlumeném světle
Když se žena svlíká
Když kvete Betlém
Když se odemyká
Člověk je víc než lid
a lid je víc než republika
Člověk je víc než republika

Takže neboj

Někdy se moc zúží
hrdla dnů
a čas temně duní
jak zmučené uhlí ve trafu
Ale neobsáhneš růži
jen pravými úhly
a duši nevměstnáš do grafů

Takže neboj

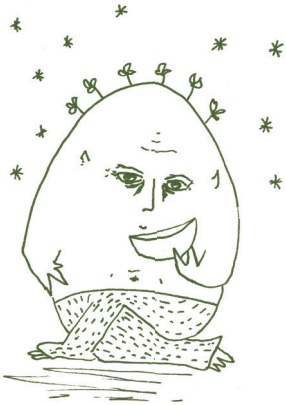

No pasaran

F#m
Fašounci zase

D
přifukují slova

H
a čím jsou větší

D E
tím jsou prázdnější

Tak dlouho daj se
fráze a lži
opakovat
až se i z pravdy
stane shit

Svědomí drží tlak
jak píst
Kde skutek utek
slovo je olovo

Check check

Vlezdoprdelství

9 fr
F#m

9 fr
D

9 fr
H

9 fr
E

2 fr
F#m

5 fr
D

7 fr
A

7 fr
E

bují tak
až to vidím na stehy

Czech czech

Dosaď si národ
Hlavně ať je first
Zvedneš pár pravaček
mně žaludek

Czech czech

Že nation first je zase hit

Praská v kostech
V sněmovnách straší
Kostlivci ze skříní
rozlezli se po zdech
až nestačíš scrollovat
Skončily dějiny
Začaly další

Ref:

F#m
Ale nesmíš se s tím smířit

D
Nesmíš

A E
Venku šílí ptáci
Poslouchej

Když duše nesní
spojení ztrácí
Elohej

Sráží se vesmír
Voda se mění na olej
Ustoupit nesmíš
Ďáblu ruku nepodej

Slepence ropy a hlíny
Dron si tě ve tmě očichá
V ústech se sbíhají stíny
Ticho se valí ze břicha
Ale smířit se s tím nesmíš
že národ vpřed je zase hit
Když řeka běsní
nepřestaň věřit na břehy

Em
Jsme noční chodci

D
Tenhle svět nás škrtí

G C
jako bonsaje drát

Em
A čím jsem starší
D
tím se zdá být těžší
G C
mít někoho rád

Ale srdce nemá
maximální nosnost
A když jsou cesty
plné zátaras
vždycky máš možnost
jít lesní stezkou
anebo sám křičet: No pasaran!

Ref:

F#m
Nesmíš se s tím smířit
D
Nesmíš
A E
Venku šílí ptáci
Poslouchej

Když duše nesní
spojení ztrácí
Elohej

Sráží se vesmír
Voda se mění na olej
Ustoupit nesmíš
Ďáblu ruku nepodej

Jasně mu řekni:
má duše není na prodej

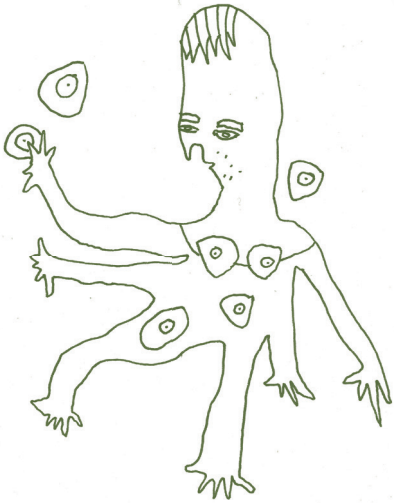

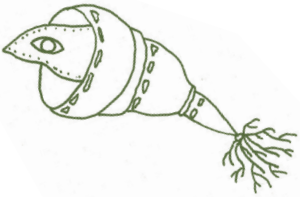

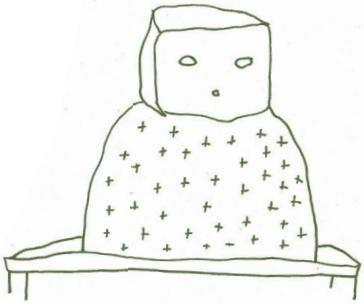

7 fr
Em

5 fr
D

5 fr
G

8 fr
C

2 fr
F#m

9 fr
D

7 fr
A

7 fr
E

Opasek

E5
Tak jako se ryba
D5
snaží dostat z kádě
G5 C5
na dlažbu, kde nejspíš
H5 G5
vyděšeně zajde
Duch se ve mně zmítá
Nevím, co ho nutí
pořád zkoušet lítat
a až do zblbnutí
pokoušet se vzepřít
tomu, kdo ho vytáh
z bouře do bezvětří

Kdysi se prý z moře
zvedla zlatá vlna
uhranula zvíře
vzala mu z úplna
něco, po čem v nás zbyl
malý kousek prázdna
jedno místo nazbyt

7 fr
E5

5 fr
D5

10 fr
G5

8 fr
C5

7 fr
H5

7 fr
Em

5 fr
D

3 fr
C

3 fr
G

7 fr
H

5 fr
A

rozoraná brázda
rána otevřená
rána otevřená

Em
Už od svého počátku
D
svět každou chvílí chátrá
C
a každou chvílí hoří
G
odznova jak vatra
které neubývá
Tak už ji přeskoč
přeskoč, nerozhodný
přeskoč ji, křičím
ať je tebou živá…

H
Často si takhle mažu srdce sazí
otče Anastázi

Em C C G

Em A
Odnikud není do mého srdce
C
dál než z ráje
a přece:

G
nic není mému srdci blíž než ráj
A kdo mé srdce posnídá
tomu odevzdám jej
i kdyby z něj v noci
zase přišli vlci žrát

H
Často se takhle ve mně víra
jako čerstvá rána otevírá

Em
A přesto pořád zkouším
C
otče Opasku
C
jako vy pevně věřit
G
na dobré slovo, na radost
a na lásku

Paříž

G Hm/F#
Zpaměti uhýbám stěnám

D Em
a jako leckterý z mužů

C
miluju jen, co už

Em
anebo ještě nemám

C D
a co jen těžko mít můžu

Dneska se znova neoholím
Dívám se v metru do očí
neznámým ženám
Zase mě vedou alkoholy
ostře mi voní Paříž — rozostřená

Vím, že své démony nerozženu
Aspoň jim pokojně žehnám
Dívám se z mostu na rozbouřenou Seinu

Ještě ne, ještě ne, říkám si
ještě buď co k čemu...

7 fr
G

7 fr
Hm/F#

5 fr
D

7 fr
Em

3 fr
C

9 fr
Am7/5–

Ref:

G
A někde v dálce

Hm
moře jako cívka

C D
namotává řeky na obrovské válce

Am7/5-
Tenká příze dechu

G
tenčí příze krve

Am7/5-
Útek tkaný v spěchu

G Hm
první přízeň přerve...

Ref:
A někde v dálce
moře jako cívka
namotává řeky na obrovské válce

Pasáček Souček

Am
Plíce psům

Dm
ledviny, játra, srdce na oheň

C#dim Am
a maso do hospody

Nebesům

těžko svět stavět na roveň

ale míra se vždy hodí

Am F
Beránka cár

Edim Dm
visí z ohradníku

Am
Sluneční žár

Dm C#dim Am
a v nebi kotva otazníku

Kotevním lanem

zraněn

na zápěstích

5 fr
Am

5 fr
Dm

3 fr
C#dim

1 fr
F

2 fr
Edim

1 fr
Am

Jako psi táhnem
ránem
po náměstích

Mít k zemi blíž
než ruce žebrákovy
Můj Bože, slyš
co slovy nevypovím…

(Řev)

Am Dm Am

Máš v srdci tmu
jak v džezvě
s vroucí kávou
A jen rytmus
zbude z vět
když smrt zavrtí hlavou
Jenom rytmus
v němž chví se hvězdné reje
Máš v srdci tmu
co nikdy nevyleješ

Ref:
Sluneční žár
a pár nealk
do kelímku
Svět mění tvar
a chybí divák
pro vzpomínku
Pasáčků pár
jen blouzní u ohýnků
Svět mění tvar
a přímka škrtá polopřímku

Můj bože, slyš
co slovy
nevypovím
Mít k sobě blíž
než ruce
farářovy
Červený mák
roste ze šlépěje
Je v srdcích tma
co nikdy nevylejem

(Řev)

Am Dm Am

Ref:
Plíce psům
ledviny, játra, srdce na oheň
a maso do hospody
Nebesům
těžko svět stavět na roveň
ale míra se vždy hodí

Pelmeně

Dm
Klouby máš na rukou

C F
do krve sedřené

Dm
Oči máš sevřené

C F
jako dva pelmeně

Bb
Jen vůlí držíš se
od rána na nohou

Dm
Proč někdo za život
má platit zálohou?

Bb
Charkov je daleko

C
Blízko je alkohol

Sníh víří jak měkké
paličky na cimbál
Vibruje člověkem
který se v noci bál

5 fr
Dm

3 fr
C

F

Bb

3 fr
Gm

5 fr
Am

že zmrznou květy
třešní i mandloní
že sněží na lásku
tanky i na drony
že všechno přikryjí
špinavé závěje
že sněží na mrtvé
mobilní displeje

Ref:

Gm
Jen hvězdy svítí
C
chladně a zmateně
Am Dm
jak prudce vyřčené sliby
Gm
na svět, který se ti
C
nenasytitelně
Dm
líbí

Neumím obejmout
aniž bych ublížil
Vrhám se do temnot
jak skokan na lyžích

Odkud to šílenství
prorůstá do světa
který se jeví
jak maketa
a přesto bolí
a naskrz mě proplétá
i když cit mine cíl
jak blbá raketa

Co není ve hrudi
nedá se vynutit
A všechno, co v ní je
tlačí až k zalknutí
Sněhovou vločku
v třídenním strništi
svou vahou slza
strhne a roztříští
všichni se sejdeme
v jediném
řečišti

Ref:
Kde hvězdy svítí…

Podzime

Em
I ten největší a nejkrásnější
C
smutek pomine
G
Bude padat bílé světlo
Hm
Bude sněžit komínem
a nad oharky sníh se rozplyne

Tak ještě zůstaň, zůstaň s námi
aspoň chvíli, podzime
V létě jsme teprv vytušili
že na světě vždy nejlíp víme
co jen tušíme

I ten největší a nejkrásnější
smutek pomine
Na dně lomu zatřpytí se
starý prstýnek
a co bude dál, nikdy nevíme

Tak ještě zůstaň, zůstaň s námi
aspoň chvíli, podzime
Svatební hosté dotančili
Všichni se letos veselili
jenom ty ne

podzime

Racci

Em G
Tak dlouho volal racek do prázdna

Hm A
až z prázdna lásku přivolal

Ten příboj doplul sem až z dna
Dva racci tančí u mola
Noc barví moře sametovou tuší
Potom on vzlétne, ona netuší
zda už ji opustil
či pro ně hledá bezpečí
A vše je jedno, vše je dobře
že moře nikdy nemlčí
Ránu, co nechá jedna vlna
vždy další vlna vyléčí

Ref:

Em G
Já a ty, vlna za vlnou

Hm A
to moře mává křídly

Em
Stařičký démon Poseidon

Hm A
vidlice místo obočí

Em
a v očích mořské propasti
hlídá, ať láska nikdy neotročí
ať vlna za vlnou
nežene srdce do pastí

Ref:
Já a ty, vlna za vlnou
to moře mává křídly

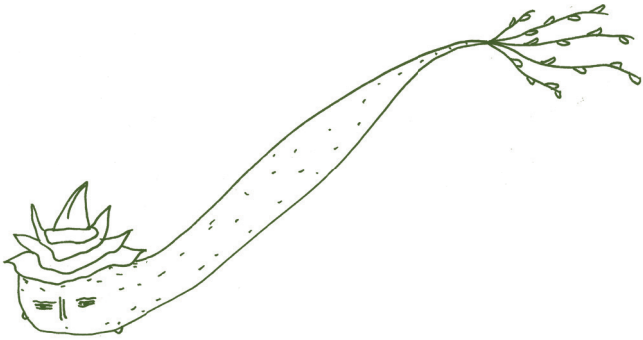

Smuténka pro Kain

Cm F
Až zase zhnědne list dubu

Bb Eb Gm/D
na tebe vzpomínat budu

Pavoučci sbírají rosu
Tajemný člověka osud

Dm G C Am

Utichla písnička na rtech
Úplněk je tvoje parte

Zítra je všech svatých svátek
a v klarinetu
usychá poslední plátek

Až zase zhnědne list dubu
na tebe vzpomínat budu

3 fr
Cm

5 fr
F

6 fr
Bb

3 fr
Eb

3 fr
Gm/D

5 fr
Dm

3 fr
G

C

Am

Společný jmenovatel

Gm
Oheň si obléká

F Fsus⁴ F
korunu z třísek a chvojí

Dm
uprostřed člověka
je malé místo

Eb⁷maj
tam se všechno vejde
Vítr se polekal
když se otřel o jilm
Všichni jsme z daleka
a chcem žít nanečisto
jenomže to nejde
Tak pojď se chvíli projít
Chůze hojí zmatek
a nejlíp poznáš hmatem
kde svět nakynul

Všechny nás do jednoho pojí
společný jmenovatel

5 fr
Gm

5 fr
F

5 fr
Fsus⁴

5 fr
Dm

3 fr
Eb⁷maj

7 fr
Am

7 fr
G

7 fr
Gsus⁴

7 fr
Em

5 fr
F⁷maj

všichni, kdo milujeme, máme
společné maximum

Zítra se změní svět
a s ním se změníme my
Změní se významy vět
a z mement budou memy
testy se stanou z gest
a z dobrodružných cest
jen bitvy o území

Milovat musíme teď
Milovat k zešílení
Zítra se změní svět
a s ním se změníme my
Horký mošt sevře led
námrazou postříbřený

Am
Ptáš se mě na datum, to nevím
Amsus⁴ Am G Gsus⁴ G
vím jen, že je svátek
Em
včera byl taky
F⁷maj
a dnes v noci
podá rámě dalšímu

Všechny nás do jednoho pojí
společný jmenovatel
všichni, kdo milujeme, máme
společné maximum
Tak pojď se ještě projít
k další z křižovatek
na záznamech kamer
zmizet ve stínu
Všechny nás do jednoho pojí
společný jmenovatel
všichni, kdo milujeme, máme
společné maximum

Zítra se změní svět
a s ním se změníme my
Změní se významy vět
a z mement budou memy
testy se stanou z gest
a z dobrodružných cest
jen bitvy o území

Milovat musíme teď
Milovat k zešílení
Zítra se změní svět
a s ním se změníme my
Horký mošt sevře led
námrazou postříbřený

Stříbský mlýn

Gm
Nebe se prohlíží

C
v barokním zrcadle

Am
nad splavem

Tak jako jinde

i zde bychom mohli žít

Tak jako odjinud

i odsud uplavem

Dm Gm
Nemoce přejdou a přejde i zlé

Jen nebe zůstane

C
černé, svislé

Dm
s kterým jsme svázáni

Gm
svým dechem na uzel

a snad nás uchrání

3 fr
Gm

C

Am

5 fr
Dm

3 fr
C

5 fr
Am

6 fr
Bb

5 fr
A

C
od chtěných kouzel
Dm
a nechtěných zel

Dm
Jako srnce, která vlezla
do zahrady dírou v plotě
Am
a teď neví kudy utéct
Bb
do krve si trhá boky
Gm
horkou touhou po životě
A
přeskočí noc sedmi skoky
jako vodě, která dravá
vystoupila ze svých břehů
a teď do země se vsává
a mění svůj neklid v něhu
protkává se ke kořenům
hedvábný plášť k režným nitím
samou horkou láskou k žití
vdává se na sedm stehů
jako vodě, jako sněhu
jako očím, v kterých celé
dějiny jak v těsné cele
mačkají se do příběhů
jako hvězdě nad kostelem
jako plaché srnce v běhu
hledám ti jméno

Nemoce přejdou a přejde i zlé
jen nebe zůstane
černé, svislé
s kterým jsme svázáni
svým dechem na uzel
a snad nás uchrání
od chtěných kouzel
a nechtěných zel

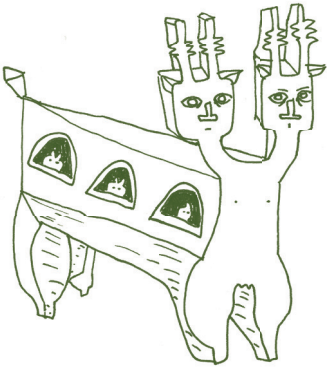

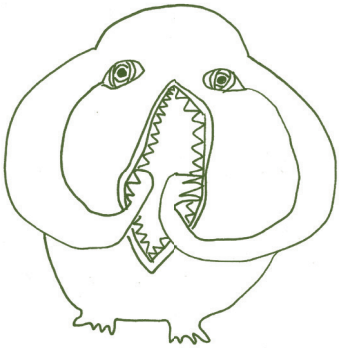

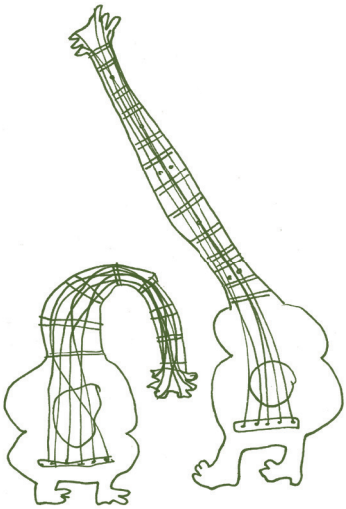

12 fr
Em7

12 fr
C

7 fr
G

7 fr
Hm7

7 fr
Hm

7 fr
Em

8 fr
F

3 fr
C

3 fr
G

Svátek hudby

Em7
Je svátek hudby
C
zase spím u stěny
G
a patou hladím
Hm7
něčí boky

Trošku jsem odbyl
poslední roky
Bloumám po pavlačích
s jednorožci
Sním o svatých otcích
a vůbec nepřemýšlím
o pokoji

Je svátek hudby
a místo, abych tančil
spím s někým, koho nemiluji

Hm Em F Em

A moje srdce je
přezrálá broskev
jež v sobě ukrývá
jádro tak hrubé
že často radši bych
přelil tvář voskem
a srdce uložil
hluboko v hrobě

Hm Em C G

Oj ojojoj!

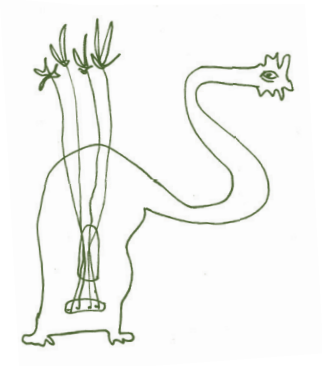

Šapitó

C
Neztratit sílu

Em
k dalšímu nádechu

C
K dalšímu špílu

Em
nabrat vzduch do měchů

Dm F
Běd vždy byla, jsou a budou

Am
celá móře

C E
Má-li ze mě zbýt jen popel

C E7
musím nejdřív hořet

Anděl je nepřesný
svět zná jen z doslechu
Ďábel zas svoje sny
roztrousil ve spěchu

C

Em

Dm

F

Am

E

E7

Komu z nich mám dopřát sluchu
když nahoře
myriády bědných duchů
venčí svoje hoře?

Nechci už naslouchat
únavným démonům
že se svět porouchal
a spěje ke skonu
Nechci už dar smíchu
zneužít k posměchu
To radši v tichu žít
jen z hvězd a z ořechů

Dm
To radši budu žít
F
jen z hvězd a z ostružin
Am
a z černé oblohy
ušiju šapitó
Dm F
a černou růží to šapitó vyztužím
Am
ať na nás nesletí
C
až budem v objetí
E^7
mít zase napito

Bez přání miluj
nehledě úspěchu
Neztrácej sílu
k dalšímu nádechu
K dalšímu špílu
naber vzduch do měchů

Běd vždy byla, jsou a budou
celá móře
Má-li z nás zbýt jenom popel
hleďme nejprv hořet…

Tango

F#m C#m F#m C#m
G#7 C#m G#7

C#m
Jak roste měsíc
roste i temné
místo ve mně
A moc se věsím
E
na ústa, která bych chtít neměl
A
Děsí mě, že jsi
C#m
Děsí mě, že si mě chceš vzít
A
že krev jak benzín
G#7
dá se zapálit
Že krev jak benzín
až na dno těla prohoří
a v žilách zbude
jenom lehký kouř
a těžká příkoří

2 fr
F#m

4 fr
C#m

4 fr
G#7

4 fr
E

5 fr
A

Zas tančí břízy
jak bílí noční démoni
Kéž láska nezmizí
až rozum vášeň předhoní

Ref:

C#m G#7
Mně srdce buší jako kango
G#7
Až se hrudí probije
tak vyletí jak harpyje
C#m
a bude se mnou tančit
G#7
další noční tango
Až se víno rozlije
tak budem krví připíjet:
C#m G#7
Živijé, živijé, nebeská havěti!
Živijé, ať žijem, alespoň do smrti!

Jak roste měsíc
roste i temné místo ve mně
jsem jak dům slzí
jak moře, když se pustí země
a letí kosmem
za tím, kdo trhá opratí
ať už jsme, proč jsme
děkuju za dar závrati
Že krev jak benzín
až na dno těla prohoří
A v žilách zbude
jenom lehký kouř
a těžká příkoří
Zas tančí břízy
jak bílí noční démoni
Kéž láska nezmizí
až rozum vášeň předhoní

Ref:
Mně srdce buší jako kango
Až se hrudí probije
tak vyletí jak harpyje
a bude se mnou tančit
další noční tango
Až se víno rozlije
tak budem krví připíjet:
Živijé, živijé, nebeská havěti!
Živijé, ať žijem, alespoň do smrti!

Teorie dospělosti

Dm
Přiléhat ke světu
jak letní šaty ztěžklé deštěm

Bb⁷maj
a vlastní ženě snímat ze rtů

F
otisky cizích prstů
i slova rozloučení

C
která se s vínem mění
na další zbytečná „ještě“

5 fr
Dm

5 fr
Bb⁷maj

3 fr
F

3 fr
C

8 fr
F⁷maj

Nýst si svůj kříž
jak hashtag
a všechno vidět
buďto z dvou stran
nebo dvojmo
Snadno se dojmout
a držet se myšlenky
že žádný úplněk
ti není a nebude dost velký
aby sis na něj neštěk
Haf!

Ref:

Dm
Všechno to chtít

Bb⁷maj F C
obejmout
oplotit, odtrpět, odpustit

Všechno to chtít
obejmout
očichat, ohryzat, odtušit

V návštěvní místnosti
hrát staré písně pro přítele
který ze skvrn od oleje
vyčet světu, že mu zle je
a sám být vykolejen tak
že padáš nahý do fontán
a obutý do postele

Vylízat srdce do dna jako talíř
kterýs rozbil na své vlastní svatbě
a pak zkoušel střepy krví slepit
Držet se vína v petce
jako štětce slepý malíř
Zvládnout tak dva dny nepít

Ref:
Všechno to chtít
obejmout
ochočit, ošoustat, ochránit

Všechno to chtít
obejmout
obřezat, otevřít, opustit

Dm F7maj
Vrhat se na měsíc
jako žralok na návnadu
Bb7maj Dm
Neumět měkce lhát
a bát se říct tvrdou pravdu
Bb7maj
Usínat za běhu
Dm
a probouzet se v ženském těle
Bb7maj
Lézt nahý do fontán
F7maj
a obutý do postele
Ztrácet se v příběhu
a nacházet se v odmlčení
Furt se rvát za něhu
a pak válčit s odpuštěním

Všechno to chtít
obejmout

Všechno to chtít

Tmou

Ref:

D#m
Brodíme tmou

C# F# A#m/E#
nejprve tvou a pak mou

D#m
Takže co?
Teď se mám naučit podvádět tebe

C#
kterou jsem v náruči k oltáři přiváděl

F#
to vážně svůj slib takhle zjebem

C#
sobě i Bohu na očích?

Co je svoboda?
A co jen pohodlí?
Co je dospělost?
A co život na útěku?
Na konci noci jsme se dohodli
přebrodit moře jako řeku

6 fr
D#m

9 fr
C#

6 fr
F#

6 fr
A#m/E#

4 fr
C#

Ref:
Brodíme tmou
nejprve tvou a pak mou

Takže co?
Zabodli jsme do srdce slib jak kůl
a teď k němu přivázáni hoříme
a sypem s něhou vlastní popel
do ran toho druhého

Ten popel hrozně žhne
a ty rány jsou po rodičích
ale cizí bolest nevykřičíš
Jen na sklonku dne
ještě pověsíš utěrku
uklidíš nádobí
uložíš dcerku do postele
ještě se jakoby na oko rozzlobíš
a pak vše zničíš

Ref:
Brodíme tmou
nejprve tvou a pak mou

D#m
Takže co?
Takhle jsem nikdy nechtěl žít
Takhle jsem nikdy nechtěl psát
Takhle jsem nikdy nechtěl milovat
C#
Navzájem klást si slova jako pasti
F#
a pak si z nich s láskou
C#
ale bez účasti pomáhat
Navzájem klást si slova jako pasti

Ale kdo my jsme, abychom chtěli?
A co víc chtít než prostě být?
Kloužu svým srdcem po prdeli
Co Pámbů spojil, člověk přerozdělí
Koho z vás dvou mám teď ale opustit?

Co je svoboda?
A co jen pohodlí?
Co je dospělost?
A co život na útěku?
Na konci noci jsme se dohodli
přebrodit moře jako řeku

Všechno to zvládnout jako lidi
Jen, Bože, při vší kráse
dej, ať to nejsou zase
jenom kydy

Kykydydý!

Co je svoboda?
A co jen pohodlí?
Co je dospělost?
A co život na útěku?
Na konci noci jsme se dohodli
na konci noci jsme se přece
kurva
nějak dohodli, ne?

Ref:

D#m
Brodíme tmou

C# F# A#m/E#
nejprve tvou a pak mou

D#m

C#

F#

A#m/E#

C#

Trnečková zahrada

Dmsus^4 Dmsus^4
Dm Dm^7 Bb A
Bb^{11} Bb Bb^6 C

Gm C
Žaluju kočkám
Dm
mezi zdmi
Gm C
že jako vločka
Dm C
vždycky znova zmizíš mi
Gm C
Jednou se měníš v slzu
Dm C
Jindy v kapku na rtech jezu
Gm C Dm
Marně ti bránit hrázemi

Člověk je špatně chráněný
před spoustou vody na zemi

5 fr
Dmsus^4

5 fr
Dm

5 fr
Dm^7

5 fr
Bb

5 fr
A

5 fr
Bb^{11}

5 fr
Bb^6

5 fr
C

3 fr
Gm

před svou vlastní láskou
která začíná i končí
otázkou, co je
a co jen zdá se mi?
Co jenom je
a co zdá se mi?

Dmsus^{4} Dmsus^{4}
Dm Dm^{7} Bb A
Bb^{11} Bb Bb^{6} C

Dm
Troška hudby, troška všeho
zastav se, má bídná něho
nebo si mě přes rameno
C
přehoď celého
La la la la la laj…

Bb^{7}maj
Napůl chceme, napůl sníme
napůl si jen překážíme
v lásce, jež, jak napůl víme
C Bb^{7}maj C Dm
je z půli jen lež — jen z půli je lež

La la laj la la laj…

Nad zahradou u trnečků
měsíc zase vleče smečku
dětí, které za souvětí
nedovedou vrazit tečku
La la la la la laj…

Každou chvíli celé věky
spoléháme na bezděky
a že odliv střídá příliv
celé věky — každou chvíli

La la laj la la laj…

Napůl chceme, napůl sníme
napůl si jen překážíme
v lásce, jež, jak napůl víme
je z půli jen lež — jen z půli je lež

5 fr
Dm

3 fr
C

5 fr
Bb^{7}maj

U nás

G
K nám

Em
bolest vlastně nechodí

Hm
jen někdy dusno je

C H
víc, než by se vlezlo

G Em Hm
do jednoho pokoje

C H
a z hrdel dere se zlo

C Em
Někdo v nás zlo zapomněl

Hm C
anebo jsme ho sami

G Em
vytvořili z típlých slov

G
s hlavou k zemi

H
pod hvězdami?

7 fr
G

7 fr
Em

7 fr
Hm

8 fr
C

7 fr
H

3 fr
G^5

7 fr
H^5

4 fr
Ab

3 fr
Eb

5 fr
F

K nám
bolest vlastně nechodí
jen někdy dusno je
víc, než by se vlezlo
do jednoho pokoje

Král
občas musí do boje
jen aby nezrezlo mu žezlo

G5
City se mění v štíty
H5
a ráno na bojišti
Ab
srůstají z vlastních třísek
Eb
jako kry z ledních tříští
F
v sevřené černé brázdě
H
za tankerem

G5
Srdce, dva ledoborce
H5
bortí si cestu šerem

Ab
radlice v tvrdé hlíně
Eb
dokud je nepustíme
F
byť třeba někdy vzplanem
G5
prosím, ať nezplaníme
H5 Ab Eb F
doufám, že nezplaníme

K nám
bolest vlastně nechodí
jen někdy dusno je
víc, než by se vlezlo
do jednoho pokoje
a z hrdel dere se zlo

Někdo v nás zlo zapomněl
anebo jsme ho sami
vytvořili z típlých slov
s hlavou k zemi
pod hvězdami?

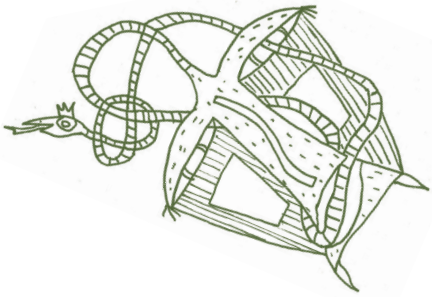

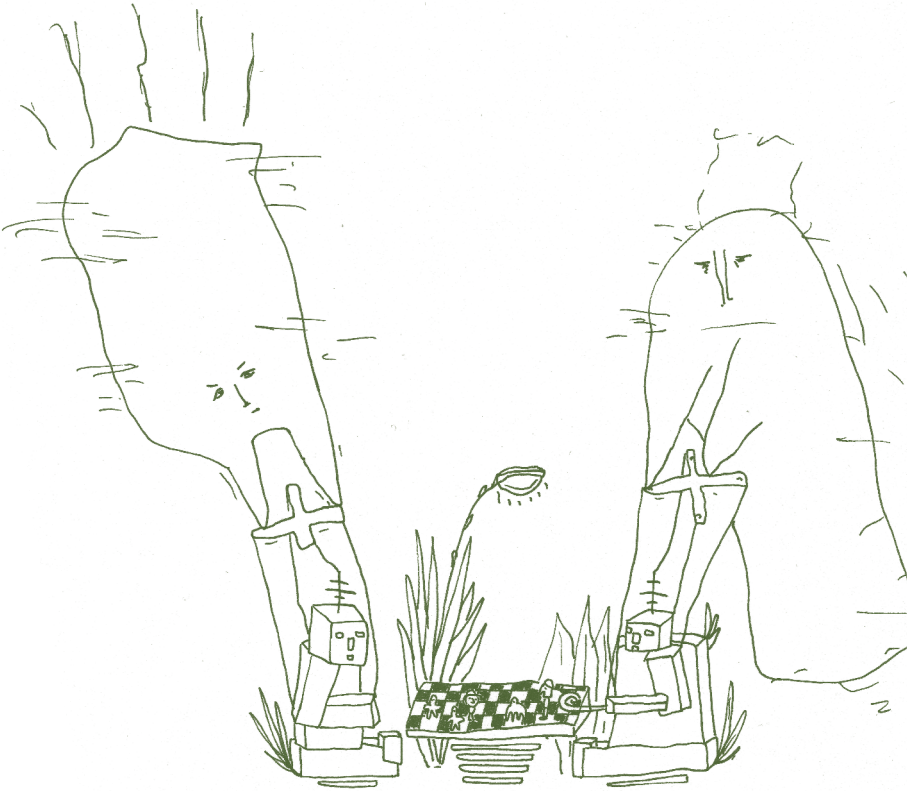

Uspávanka pro Lucinku

Am G5 F C
Ať není žádná volba zbabělá

Am G5 F C
rozfoukám uhlík luny do běla

Am G F C
Ať tě chrání do svítání

Am G5 F C
Ať nejsi nikdy zcela dospělá

Pavoučka poprosím, ať do záclon
vetká, co shořelo a nezhaslo
a ať svítí bílou nití
na cestu snům, až vylezou zpoza slov

Jednorožec tenký jako paprsek
bez dechu tě po obloze poveze
k velkým hvězdám, kterým se zdá
že je noc jen kakaový pamlsek

5 fr
Am

5 fr
G5

5 fr
F

8 fr
C

3 fr
G

3 fr
F

Až se mlha jak poleva rozlije
hvězdy se tmy přejí a den zhasí je
pak místo nich budeš jak sníh
svítit na svět ty, světýlko Lucie

Ať není žádná volba zbabělá
rozfoukám uhlík luny do běla
Ať nejsi nikdy zcela dospělá
Ať nejsi nikdy zcela dospělá

Vodka

Ref:

Hm
Ještě jedna vodka
F#m
Vždyť mě nezabije
G
až v mym těle potká
Hm F#
všechno, co tam žije
V mym srdci hryže potkan
a kroutěj se tam zmije
Ještě jedna vodka
Vždyť mě nezabije

Aby nám nezbyl z revoluce
jenom strávní stát
a exekuce
kde rovně stát je zase výkon
a nechtít lhát je exotikou
aby nám nezbyl ze sametu
výprodej outfitu v outletu
a dlouhý noci na netu
abychom neměli ke čtení

2 fr
Hm

9 fr
F#m

3 fr
G

2 fr
F#

jen letáčky z Penny Marketů
abychom nečetli v jazyku
jen text a jeho logiku
abychom city nechránili
tenkými štíty smajlíků
abychom neuvízli v životu
jak v aspiku
sedimenty serafínů
nacpem do děr
po průstřelech minut!

Vydržim dlouhý čekání
než znovu spadnu z nebe
Vydržim černý nutkání
nebejt
Přeběh jsem cestě přes cestu
přeběhla černá kočka
po rameni kříže
a já tu na ní klidně chvíli počkám
v mym srdci potkan hryže!
Děvočka, kočka!

Ref:
Ještě jedna vodka
Vždyť mě nezabije
až v mym těle potká
všechno, co tam žije
V mym srdci hryže potkan
a kroutěj se tam zmije
Ještě jedna vodka
Vždyť mě nezabije

Nebyl tu dneska soudný den?
Nevadí
i na něj klidně chvíli počkám
A třeba vůbec nepřijde
A kam, že odběhla ta kočka?
A kam jsem odběh já?
Furt jenom já
já já já…

Není jen sníh a déšť
je sníh a v něm je déšť
a vztek, který cítím
je trochu pravda
a hodně, hodně lež!

Ref.
A ještě jedna…

Zahradník a Evženie

F
Chtěl jsem vám něco dát

Bb C
ale půjdu raději už spát

Dm
Svět je moc starý

Bb
a kosti mých dědů

Dm
brání vaším orchidejím

F Bb
Prý někde v zahradě je dům

C
a v něm za okny se závěsy

Dm Am
spí kulatý měsíc

Dm
skrytý pohledům

5 fr
F

6 fr
Bb

3 fr
C

5 fr
Dm

5 fr
Am

Nebuďte smutný
Utekla jsem z karnevalu
kde nebyl nikdo kromě mne

Jen rorýsi a racci
zpívali mi k tanci
že někde za domem je sad
kde všechny květy hrají
jako hrací skříňky
a zpívají, že mě máte rád

Prý někde v zahradě je dům
a v něm za okny se závěsy
leží zaprášený měsíc
skrytý pohledům

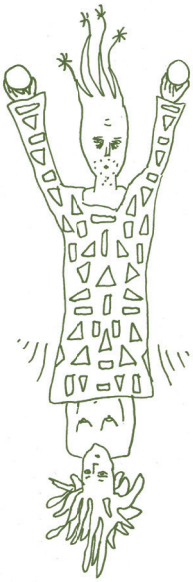

Zajíci

Dm
Poběžím se zajíci
zvlněnou kukuřicí
a vlasy zcuchá mi

C
vítr u dálnic

Dm
Běžící nevěřící
běžící nevěřící
běžící nevěřící

C
mastný a slaný

Dm C F^5 G
La la la laj…

Zastavím až tam, kde se
od nebe odtrhne zem
a nebe od srdce
a srdce od těla

5 fr
Dm

3 fr
C

3 fr
F^5

3 fr
G

Věřící neběžící
věřící neběžící
jak čnící hromosvod
na špici kostela

La la la laj…

Až znovu rozběhnu se
vydám se jak Amundsen
uprostřed prázdna hledat
svůj červený stan

Věřící nevěřící
věřící nevěřící
věřící nevěřící
k štěstí přichystán

La la la laj…

Zastávka v čase

Bbm
Co zbude?

Ab/C
Jen měsíc zaražený do moře

Ab Bbm
jak zobák supa do mršiny

jako skalpel

Mais tu le sais, ma belle:
každý tu máme svůj úděl
svoji práci
Něco odvede čas, něco mravenci
něco mrchožraví ptáci

Chvíli si můžem mlčky rozumět
jako dvě roztažená křídla
Mais tu le sais, ma belle:
lidé se ztrácí

Bbm

3 fr
Ab/C

4 fr
Ab

3 fr
Cm

5 fr
Bb/D

6 fr
Bb

Cm
Co zbude?

Bb/D
Už řídnou hejna ryb

Bb Cm
jako třpyt jisker v kraji ohňostroje

A život prastarý
znovu se rychle snaží
dospět až za bílé bóje hvězd

Co zbude?
Pobřeží daleko
Na čem lpět? Čemu se vzepřít?
A co už neunést?

Cm Bb Bb Cm
He heja heja ho…

Dm
Mohl bych tak lehko tě svést

C
lží nebo pravdou o tvé kráse

C
ohryzat tvou klíční kost

Dm
na zastávce v čase

Nesem si v sobě návěje
už dávno přešlých vánic
Ale nic tady není moje
nic tady nezachráním

Em
Co zbude?

D^7maj
Jen měsíc zaražený do moře

D Em
jak zobák supa do mršiny
jako skalpel
Mais tu le sais, ma belle:
každý tu máme svůj úděl
svoji práci
Něco odvede čas, něco mravenci
něco lidi, něco mrchožraví ptáci

Světlo se rozlije jako jogurt
mezi regály
po kostřičkách ryb a ptáků
bankéřů i ekologů
po svatebních šatech
které se rozdraly
o mořské korály
po obrázcích z Minecraftu
vyrytých do skály
a bude krásné a bolestné a bělavé
i bez nás — bez diváků

Bbm
Co zbude?

Ab/C
Naše mlčení

Ab
a láska, která nikde nekončí

Bbm
jenom si jinde jiné ochočí

Ab/C Ab
jenom se promění

Bbm
jenom se promění

He heja heja ho…

5 fr
Dm

7 fr
C

8 fr
C

10 fr
Dm

12 fr
Em

9 fr
D^7maj

10 fr
D

6 fr
Bbm

3 fr
Ab/C

4 fr
Ab

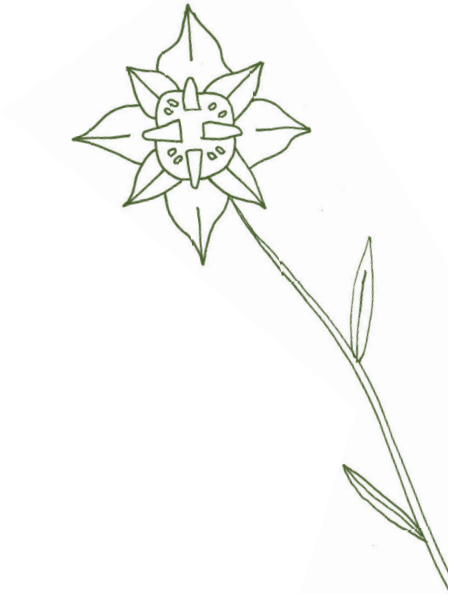

ZPĚVNÍQUE
40 písní Jakuba Čermáka

Napsal a nakreslil Jakub Čermák
Korekturu textů provedla Zuzana Barincová
Akordové značky zapsal Jan Vítů
Graficky upravila a vysázela Štěpánka Bláhovcová
Vydalo nakladatelství Knižnice Kodiak v Praze roku 2025
jako svou 6. publikaci
Vytiskla tiskárna Paper Jam, Michelská 350/67, Praha 4
Svázal Vladimír Rak – Knihařství Rak, Dittrichova 7, Praha 2
Vydání první
112 stran

ISBN 978-80-906861-4-4